

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: **J. K., nar. X. M.**, zastúpený advokátom JUDr. M. Č., G., proti žalovanému: **V. K., nar. X., H.**, zastúpený advokátkou kanceláriou B. L., A., **o zaplatenie 9 958,18 eur (300 000,-- Sk) s príslušenstvom**, vedenej Okresným súdom Bratislava V. pod sp. zn. 3CbZm 19/2008, na dovolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3CoZm 23/2011-192 zo dňa 23. novembra 2011 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie žalovaného **o d m i e t a .**

Žalobcovi nepriznáva náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Bratislava V. rozsudkom č. k. 3CbZm 19/2008-173 zo dňa 06. 04. 2011 ponechal zmenkový platobný rozkaz č. k. 1Zm 720/2007-16 zo dňa 19. 03. 2008 v platnosti v celom rozsahu a zároveň žalovanému uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania o námietkach v sume 848,20 eur a náhradu trov znaleckého dokazovania vo výške 866,37 eur.

Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva, že Okresný súd Bratislava V. zmenkovým platobným rozkazom č. k. 1Zm 720/2007-16 zo dňa 19. 03. 2008 uložil žalovanému ako zmenkovému dlžníkovi povinnosť zaplatiť žalobcovi zmenkovú sumu 300 000,-- Sk s úrokom 6% od 21. 12. 2006 do zaplatenia zmenkovú odmenu 1 000,-- Sk a náhradu trov konania 18 060,-- Sk.

Súd prvého stupňa zo zmenky zistil, že ju vystavil žalovaný dňa 17. 05. 2006 v Bratislave ako vlastnú zmenku a zaviazal sa ňou zaplatiť Ing. M. B. zmenkovú sumu 300 000,-- Sk bez protestu dňa 20. 12. 2006. Zmenka bola indosovaná na žalobcu. Súd prvého stupňa poukázal na ustanovenie § 175 ods. 1 a 3 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O. s. p.), podľa ktorého žalovaný bol povinný uviesť v námietkach všetko, čo proti zmenkovému platobnému rozkazu namieta, pretože na námietky podané neskôr nie je možné prihliadať. Žalovaný však namiesto pôvodných skutočností, uvedených v námietkach žiadal o doplnenie dokazovania na preukázanie času, kedy boli jednotlivé náležitosti zmenky do jej textu dopísané, čím v skutočnosti prekročil rozsah námietok. Nešlo tak len o spresnenie námietok, ale o námietky úplne nové. Súd preto k dodatočne namietaným skutočnostiam vrátane námietky premlčania neprihliadol a zaoberal sa len pôvodne vznesenými námietkami. Z vykonaného znaleckého dokazovania mal za preukázané, že podpis na zmenke je vlastnoručný podpis žalovaného. Žalovaný svoje tvrdenia, že zmenku nepodpísal, ničím nepreukázal a neuviedol žiadny dôkaz, ktorým by preukázal neplatnosť tejto zmenky. Preto súd dospel k záveru, že zmenkový platobný rozkaz bol vydaný v súlade so zákonom a včas uplatnené námietky žalovaného nie sú dôvodné a zmenkový platobný rozkaz ponechal v platnosti. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O. s. p.

Krajský súd v Bratislave na odvolanie žalovaného rozsudkom č. k. 3CoZm 23/2011-192 zo dňa 23. 11. 2011 potvrdil napadnutý rozsudok súd prvého stupňa a zároveň žalobcovi nepriznal náhradu trov odvolacieho konania.

Z odôvodnenia rozhodnutia odvolacieho súdu vyplýva, že sa stotožnil so závermi súdu prvého stupňa. Nesúhlasil s názorom žalovaného, že pod jeho tvrdenie v námietkach o nepodpísaní zmenky je subsumovateľná aj skutočnosť, že predmetná zmenka v čase podpisu nemala všetky podstatné náležitosti, t. j. že nepodpísal takú listinu, ako je predložená v tomto konaní žalobcom. Aj podľa názoru odvolacieho súdu sa nejedná o spresnenie a bližšiu konkretizáciu námietky, uplatnenej v zákonnej lehote, ale o námietku s úplne odlišným obsahom. Navyše tvrdeniu žalovaného, že listina nemala takéto náležitosti v čase, keď ju podpisoval, odporuje jeho vlastné vyjadrenie na pojednávaní konanom dňa 22. 10. 2008, na ktorom po nahliadnutí do fotokópie zmenky vyhlásil, že podpis na zmenke nie je jeho. O náhrade trov odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1 a § 142 ods. 1 O. s. p.

Napadnutý rozsudok odvolacieho súdu nadobudol právoplatnosť dňa 22. 12. 2011.

Proti rozsudku odvolacieho súdu podal v zákonom stanovenej lehote žalovaný dovolanie z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. a/ O. s. p., pretože v konaní došlo k vade uvedenej v § 237 písm. f/ O. s. p., ako aj z dôvodu podľa § 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p., pretože napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolateľ poukázal na skutočnosť, že už v námietkach uviedol, že predmetnú zmenku, ktorú žalobca predložil súdu, nepodpísal. Žalovaný namietal platenie zo zmenky, pretože túto zmenku nikdy nepodpísal. Žalovaný využil svoje právo na navrhovanie iných dôkazov, smerujúcich k preukázaniu svojich tvrdení, že predmetnú listinu nikdy nepodpísal. Koncentračná zásada totiž nebráni žalovanému, aby za účelom preukázania svojich námietok navrhoval v budúcnosti ďalšie a ďalšie dôkazy. Z tvrdenia, že žalovaný nepodpísal zmenku, je logicky vyplývajúce tvrdenie, že žalovaný nepodpísal listinu, ktorá mala náležitosti zmenky podľa platného zákona. Z toho dôvodu na pojednávaní dňa 06. 04. 2011 navrhol vykonanie dôkazu chemickou analýzou zmenky, z ktorej sa dá metódou porovnávania písma určiť, v akom čase boli jednotlivé podstatné náležitosti do zmenky vpísané t. j. zároveň určiť, že listina v čase jej podpisu nebola zmenkou.

Dovolateľ ďalej poukázal na skutočnosť, že odvolací súd (ako aj súd prvého stupňa) odmietol vykonať dôkaz pre nesprávne právne posúdenie koncentračnej zásady v konaní o námietkach, keď vyslovil záver, že návrh žalovaného smeruje k preukazovaniu skutočností súvisiacich s novými námietkami. Nevykonaním dôkazu spočívajúceho v nesprávnom právnom posúdení súdu bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom a navrhovať dôkazy na preukázanie svojich tvrdení. Tým, že žalovaný vo včas podaných námietkach tvrdil, že predmetnú zmenku nepodpísal, súd prvého stupňa mal vyhovieť žiadosti v tom rozsahu, že mal vykonať dôkaz chemickou analýzou podstatných náležitostí, uvedených na zmenke, čím by sa zistil čas, kedy bol podpísaný žalovaného na listine vyznačený a zároveň by sa porovnal s časom, kedy boli na listine vpísané ostatné náležitosti, aby obsahovala náležitosti zmenky podľa zákona č. 191/1950 Zb. zákon zmenkový a šekový. Uvedeným návrhom na vykonanie dokazovania sa nenamietala nová skutočnosť. Navrhovaný dôkaz totiž vyplýva zo skutočností, tvrdených v námietkach. Navrhuje, aby dovolací súd zrušil napadnutý

rozsudok odvolacieho súdu, ako aj súdu prvého stupňa a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

K podanému dovolaniu žalovaného sa žalobca nevyjadril.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podal včas účastník konania (§ 240 ods. 1 O. s. p.) zastúpený advokátom (§ 241 ods. 1 O. s. p.) bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O. s. p.) najskôr skúmal, či dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

V prejednávanej veci dovolanie smeruje proti rozsudku. V zmysle ustanovenia § 238 O. s. p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu, vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol zmenený rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej (§ 238 ods. 1 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, v ktorom sa odvolací súd odchýlil od právneho názoru dovolacieho súdu, vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O. s. p.) alebo rozsudok odvolacieho súdu, ktorým bol potvrdený rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd vyslovil vo výroku svojho potvrdzujúceho rozsudku, že je dovolanie prípustné, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu, alebo ak ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O. s. p.).

Dovolaním napadnutý rozsudok odvolacieho znaky vyššie uvedených rozhodnutí nemá. V prejednávanej veci žalovaný napadol dovolaním rozsudok odvolacieho súdu, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa, pričom však vo výrokovej časti prípustnosť dovolania nepripustil. Vzhľadom na uvedené je nepochybné, že dovolanie žalobcu v zmysle ustanovení § 238 ods. 1 až 3 O. s. p. nie je prípustné.

V zmysle § 242 ods. 1 druhá veta O. s. p., ktorý dovolaciemu súdu ukladá povinnosť prihliadnuť vždy na prípadnú procesnú vadu, uvedenú v § 237 O. s. p. (či už to účastník namieta alebo nie), dovolací súd sa neobmedzil iba na skúmanie podmienok prípustnosti dovolania, smerujúceho proti rozsudku podľa § 238 O. s. p., ale zaoberal sa aj otázkou, či podané dovolanie nie je prípustné aj podľa § 237 O. s. p. Uvedené zákonné ustanovenie pripúšťa dovolanie proti každému rozhodnutiu (rozsudku alebo uzneseniu) odvolacieho súdu, ak konanie v ktorom bolo vydané, je postihnuté niektorou z procesných väd, uvedených v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Ak je totiž konanie postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O. s. p. možno dovolaním napadnúť aj rozhodnutia vo veciach, v ktorých je inak dovolanie z hľadiska § 238 O. s. p. vylúčené.

Podľa § 237 O. s. p. dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c) účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo, alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f) účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g) rozhodoval vylúčený sudca, alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát.

S prihliadnutím na obsah dovolania a v ňom vytýkané nesprávnosti, ktorých sa mal dopustiť odvolací súd, dovolací súd sa osobitne zaoberal otázkou, či postupom súdov bola žalovanému odňatá možnosť konať pred súdom.

Odňatím možnosti konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.) treba rozumieť taký postup súdu, ktorý znemožňuje účastníkovi konania realizáciu procesných práv a právom chránených záujmov, priznaných mu Občianskym súdnym poriadkom na zabezpečenie svojich práv a oprávnených záujmov. O procesnú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O. s. p. ide vtedy, ak súd v konaní postupoval v rozpore so zákonom, prípadne ďalšími všeobecne záväznými právnymi predpismi a týmto postupom odňal účastníkovi konania jeho procesné práva.

Dovolateľ tvrdí, že napadnutý rozsudok odvolacieho súdu spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.). Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. Nesprávnym právnym posúdením veci je omyl súdu pri aplikácii práva na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávne právne závery. Súd sa ale právnym posúdením veci nedopúšťa procesnej vady konania v zmysle § 237 O. s. p. Právne posúdenie veci súdmi nižšieho stupňa je Najvyšším súdom Slovenskej republiky považované za relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť (len) procesne prípustné dovolanie. Nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nezakladá procesnú prípustnosť dovolania.

Dovolanie je v ustanovení O. s. p. upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu. Pokiaľ nie sú splnené podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia. V prejednáwanej veci by uvedený dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. c/ O. s. p.) bolo možné úspešne použiť, len ak by prípustnosť dovolania vyplývala z § 238 ods. 3 O. s. p. V posudzovanom prípade však odvolací súd vo výroku svojho rozsudku prípustnosť dovolania nevyslovil.

Podľa § 243b ods. 5 veta prvá O. s. p. ustanovenia § 218 ods. 1 § 224 ods. 1 § 225 a § 226 O. s. p. platia pre konanie na dovolacom súde obdobne.

Podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré smeruje proti rozhodnutiu proti ktorému nie je odvolanie prípustné.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací dospel k záveru, že dovolanie nie je prípustné podľa § 238 O. s. p. ani v zmysle § 237 O. s. p., preto dovolanie proti rozsudku odvolacieho súdu podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. ako neprípustné odmietol.

O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 1 O. s. p. tak, že procesne úspešnému žalobcovi náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy nevznikli.

P o u ě n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 30. marca 2012

JUDr. Alena Priecelová v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Hana Segečová